

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 67.996 van 9 september 1997  
in de zaak A. 53.643/XII-8.**

In zake : Monique MARIEN (overleden),  
gewoond hebbende te MECHELEN,  
Louizastraat 41  
Rechtsgeding hervat door :  
1. Spencer MARIEN,  
2. Jeanne LAURENT,  
wonende te MECHELEN,  
Koningin Astridlaan 186,  
3. An MARIEN,  
wonende te ZEMST,  
Heidestraat 150,  
4. Marie-Jeanne MARIEN,  
wonende te BONHEIDEN,  
Guldensporenlaan 51,  
5. David LENAERTS,  
6. Tom LENAERTS,  
wonende te SINT-KATELIJNE-WAVER,  
Beatrijsstraat 59

tegen :

de POST.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Monique MARIEN  
op 15 september 1993 ingediend heeft om de vernietiging  
te vorderen van de beslissing van 28 juli 1993 van het  
Centraal Bestuur van DE POST waarbij haar benoeming in  
vlakke loopbaan tot de graad van hoofdvertaler wordt  
geweigerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van  
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 9 februari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gezien het uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand van de stad Mechelen waaruit blijkt dat verzoekster op 18 februari 1996 is overleden;

Gezien het op 28 mei 1996 aan de Raad van State gerichte verzoekschrift waarbij Spencer MARIEN, Jeanne LAURENT, An MARIEN, Marie-Jeanne MARIEN, David LENAERTS en Tom LENAERTS verklaren het geding te hervatten namens Monique MARIEN;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. BOSMANS die, loco Advocaat L. TRUYENS verschijnt voor de gedinghervattende partijen, en van Inspecteur-jurist L. VAN HOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoekster is vertaler bij de POST en geniet als dusdanig een vlakke loopbaan. Sinds 1 februari 1984 is zij bekleed met de graad van eerste vertaler (rang 24). Op 1 februari 1993 heeft zij de negen jaar graadanciënniteit bereikt die nodig is voor een benoeming tot de derde graad van de vlakke loopbaan, deze van hoofdvertaler (rang 25).

1.2. Op 26 mei 1993 vraagt verzoekster aan de bestuurder-directeur bevoegd voor personeelszaken het nodige te doen opdat haar die bevordering zou worden verleend.

Deze stelt in een nota 3211/N4.3/321 van 16 juni 1993 aan het Directiecomité voor verzoekster te benoemen.

Het comité beslist op 21 juni 1993 dat eerst moet worden nagegaan hoeveel ziekte-dagen de betrokkene tijdens de laatste 2 jaar heeft opgenomen.

1.3. In een nota 3211/N4.3/375 van 14 juli 1993 deelt de bestuurder-directeur aan het directiecomité mee dat verzoekster in de periode van 1 februari 1992 tot 31 januari 1993 84 dagen afwezigheid wegens ziekte telde en in de twee daaraan voorafgaande jaren respectievelijk 96 en 92 dagen. Hij wijst erop dat het voorstel om verzoekster te bevorderen mede geïnspireerd was door het arrest CARON, van 10 maart 1993 waarin werd gewezen dat een benoeming tot vertaler-directeur toch diende te geschieden op de datum dat de betrokkene aan de vereiste voorwaarden voldeed ondanks het feit dat zij 148 dagen afwezigheid wegens ziekte telde.

Desondanks weigert het directiecomité op 19 juli 1993 het voorstel te aanvaarden om verzoekster te bevorderen.

Verzoekster wordt hiervan op de hoogte gebracht met een nota van 28 juli 1993.

1.4. Verzoekster tekent bezwaar aan tegen deze weigering. Zij argumenteert dat het aantal ziektedagen geen rol mag spelen bij de bevordering in vlakke loopbaan en stelt dat de administratie zodoende een nieuwe eis stelt die indruist tegen de reglementering.

Op 20 augustus 1993 antwoordt de algemene directie personeel dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die niet bekend waren op het ogenblik van het onderzoek door en de beslissing van het directiecomité en dat de kwestie derhalve als afgehandeld moet worden beschouwd. Het blijkt niet dat de zaak opnieuw voorgelegd werd aan het directiecomité.

2. Overwegende dat verzoekster de vernietiging vordert van een beslissing van 28 juli 1993; dat evenwel die datum de datum is van de kennisgeving van de beslissing van het directiecomité van de verwerende partij waarbij de bevordering van verzoekster tot hoofdvertaler geweigerd wordt; dat de weigeringsbeslissing zelf, waarvan verzoekster de vernietiging vordert, dagtekent van 19 juli 1993;

3.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel aanvoert dat voor de bestreden beslissing geen wettelijk toegelaten motief bestaat en dat zij met machtsoverschrijding genomen is; dat zij meer bepaald de schending aanvoert van artikel 74 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel, van de artikelen 64 en 65 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel en van de bijlage II bij het ministerieel besluit van 8 oktober 1970 houdende bijzondere bepalingen om bij het bestuur der Posterijen te voorzien in de uitvoering van het genoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937, doordat de bevordering tot hoofdvertaler haar wordt geweigerd om reden van afwezigheden wegens ziekte gedurende de drie laatste jaren, terwijl noch in het genoemde koninklijk

besluit van 7 augustus 1939, noch in het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheid wegens persoonlijke aangelegenheid er enige bepaling te vinden is die zou kunnen toelaten dat afwezigheden wegens ziekte aangewend worden om een normale statutaire bevordering waarop de ambtenaar recht heeft niet toe te kennen of te vertragen en terwijl luidens artikel 14, § 1, van het voornoemd koninklijk besluit van 1 juni 1964 periodes van ziekte gelijkgesteld worden met dienstactiviteit zodat zij niet in aanmerking mogen worden genomen bij het toekennen van een bevordering;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord de beslissing verantwoordt door te verwijzen naar de door de Minister van Posterijen op 5 juni 1991 gegeven richtlijnen die erop gericht waren met het oog op het waarborgen van de continuïteit van de dienstverlening het absenteïsme te bestrijden door het langdurig en veelvuldig ziekteverzuim te beperken;

3.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord verwijst naar het arrest van de Raad van State nr. 41.838 van 1 februari 1993 inzake CARON waarin overwogen werd dat het weigeren van een bevordering in een vlakke loopbaan met inachtneming van de door de betrokkene genoten dagen verlof wegens ziekte neerkomt op het instellen van een bijkomende bevorderingsvoorwaarde;

4.1. Overwegende dat te dezen niet betwist wordt dat verzoekster, eerste vertaler bij de verwerende partij, op 1 februari 1993 alle statutair gestelde voorwaarden vervulde om bij wege van bevordering in de vlakke loopbaan tot hoofdvertaler bevorderd te worden; dat die statutaire bepalingen, inzonderheid de artikelen 64 en 65 van het koninklijk besluit van

7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel en het ministerieel besluit van 8 oktober 1970 houdende bijzondere bepalingen om bij het Bestuur der Posterijen te voorzien in de uitvoering van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel waarvan de bijlage II is ingevoegd door het ministerieel besluit van 14 oktober 1971, voor de ambtenaar die aan alle gestelde voorwaarden voldoet een recht op bevordering in de vlakke loopbaan instellen;

Overwegende dat met de bestreden beslissing aan verzoekster de bevordering in de graad van hoofdvertaler geweigerd is omdat zij in de periode van 1 februari 1992 tot 31 januari 1993 84 dagen afwezigheid wegens ziekte telde en omdat die afwezigheid niet als uitzonderlijk kon worden aangemerkt vermits verzoekster in de twee voorafgaande jaren respectievelijk 96 en 92 dagen afwezigheid wegens ziekte telde; dat evenwel de op de bevordering van verzoekster van toepassing zijnde statutaire bepalingen niet toelaten acht te slaan op het door haar genoten verlof wegens ziekte; dat derhalve de verwerende partij niet zonder aan de bestaande statutaire regeling een bevorderingsvoorwaarde toe te voegen aan verzoekster de bevordering tot hoofdvertaler heeft kunnen weigeren; dat het middel gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing van 19 juli 1993 van het directiecomité van De Post waarbij aan Monique MARIEN de bevordering in de graad van hoofdvertaler (vlakke loopbaan) wordt geweigerd.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen september 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. BORRET,          | kamervoorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
|        | J. BAERT,           | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. DOMS,            | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**J. BORRET.**